Parlamentul European
2024-2029

TEXTE ADOPTATE

P10_TA(2026)0002

Al 28-lea regim – un nou cadru juridic pentru întreprinderile inovatoare

Rezoluția Parlamentului European din 20 ianuarie 2026 conținând recomandări adresate Comisiei privind al 28-lea regim: un nou cadru juridic pentru întreprinderile inovatoare (2025/2079(INL))

Parlamentul European,

– având în vedere articolul 225 din Tratatul privind funcționarea Uniunii Europene,

– având în vedere articolul 50 și articolul 114 alineatul (1) din Tratatul privind funcționarea Uniunii Europene,

– având în vedere Regulamentul (CE) nr. 593/2008 al Parlamentului European și al Consiliului din 17 iunie 2008 privind legea aplicabilă obligațiilor contractuale (Roma I)[1],

– având în vedere Regulamentul (UE) nr. 1215/2012 al Parlamentului European și al Consiliului din 12 decembrie 2012 privind competența judiciară, recunoașterea și executarea hotărârilor în materie civilă și comercială[2],

– având în vedere Regulamentul (UE) nr. 910/2014 al Parlamentului European și al Consiliului din 23 iulie 2014 privind identificarea electronică și serviciile de încredere pentru tranzacțiile electronice pe piața internă și de abrogare a Directivei 1999/93/CE[3],

– având în vedere Directiva 2009/102/CE a Parlamentului European și a Consiliului din 16 septembrie 2009 în materie de drept al societăților comerciale privind societățile comerciale cu răspundere

---

1 JO L 177, 4.7.2008, p. 6, ELI: http://data.europa.eu/eli/reg/2008/593/oj.
2 JO L 351, 20.12.2012, p. 1, ELI: http://data.europa.eu/eli/reg/2012/1215/oj.
3 JO L 257, 28.08.2014, p. 73, ELI: http://data.europa.eu/eli/reg/2014/910/oj.

limitată cu asociat unic[4],

– având în vedere Directiva (UE) 2017/1132 a Parlamentului European și a Consiliului din 14 iunie 2017 privind anumite aspecte ale dreptului societăților comerciale[5],

– având în vedere Directiva (UE) 2019/2121 a Parlamentului European și a Consiliului din 27 noiembrie 2019 de modificare a Directivei (UE) 2017/1132 în ceea ce privește transformările, fuziunile și divizările transfrontaliere[6],

– având în vedere Directiva (UE) 2025/25 a Parlamentului European și a Consiliului din 19 decembrie 2024 de modificare a Directivelor 2009/102/CE și (UE) 2017/1132 în ceea ce privește extinderea și îmbunătățirea suplimentară a utilizării instrumentelor și proceselor digitale în domeniul dreptului societăților[7],

– având în vedere Directiva 2001/86/CE a Consiliului din 8 octombrie 2001 de completare a statutului societății europene în ceea ce privește implicarea lucrătorilor[8],

– având în vedere comunicarea Comisiei din 28 mai 2025 intitulată „Strategia UE privind start-upurile și întreprinderile în fază de extindere”,

– având în vedere raportul lui Enrico Letta din 17 aprilie 2024 intitulat „Much more than a market” (Mult mai mult decât o piață),

– având în vedere raportul lui Mario Draghi din 9 septembrie 2024 intitulat „The future of European competitiveness” (Viitorul competitivității europene),

– având în vedere avizul Comisiei pentru afaceri juridice privind temeiul juridic propus,

– având în vedere articolele 47 și 55 din Regulamentul său de procedură,

– având în vedere raportul Comisiei pentru afaceri juridice (A10-0269/2025),

A. întrucât întreprinderile, în special întreprinderile mici și mijlocii

---

4 JO L 258, 1.10.2009, p. 20, ELI: http://data.europa.eu/eli/dir/2009/102/oj.

5 JO L 169, 30.6.2017, p. 46, ELI: http://data.europa.eu/eli/dir/2017/1132/oj.

6 JO L 321, 12.12.2019, p. 1, ELI: http://data.europa.eu/eli/dir/2019/2121/oj.

7 JO L, 2025/25, 10.1.2025, ELI: http://data.europa.eu/eli/dir/2025/25/oj.

8 JO L 294, 10.11.2001, p. 22, ELI: http://data.europa.eu/eli/dir/2001/86/oj.

(IMM-uri), start-upurile și întreprinderile în fază de extindere de pe întreg teritoriul Uniunii, se confruntă cu cadre de reglementare care diferă foarte mult de la un stat membru la altul; întrucât această diversitate în materie de reglementare și costurile aferente orientării în medii necunoscute împiedică finanțarea și extinderea paneuropeană a întreprinderilor;

B. întrucât Comisia, în comunicarea sa intitulată „Strategia UE privind start-upurile și întreprinderile în fază de extindere”, a subliniat că fragmentarea și perspectivele de creștere mai reduse determină întreprinderile inovatoare să caute finanțare în afara Europei;

C. întrucât mediul de afaceri global are nevoie tot mai mare de agilitate, digitalizare și acces la diferite piețe și rezerve de talente, iar multe societăți din Uniune întâmpină în prezent dificultăți în a le obține din cauza complexității reglementărilor și a cadrelor inconsecvente;

D. întrucât Uniunea, atentă să se asigure că societățile pot concura în condiții de egalitate, trebuie să acționeze, astfel cum prevede articolul 3 alineatul (3) din Tratatul privind Uniunea Europeană (TUE), pentru dezvoltarea durabilă a Europei, întemeiată pe o creștere economică echilibrată și pe stabilitatea prețurilor, pe o economie socială de piață cu grad ridicat de competitivitate, care tinde spre ocuparea deplină a forței de muncă și spre progres social, precum și pe un nivel ridicat de protecție și de îmbunătățire a calității mediului;

E. întrucât un sistem european unificat de drept al societăților comerciale ar putea fi realizat mai eficient nu doar printr-un act legislativ de sine stătător al Uniunii, ci și prin introducerea unui set de norme care să funcționeze în paralel cu sistemul juridic național existent în fiecare stat membru, fără ca aceste norme să genereze sarcini administrative sau financiare suplimentare sau alte tipuri de obstacole în calea dezvoltării întreprinderilor, în special a IMM-urilor;

F. întrucât Uniunea a adoptat deja cadre juridice pentru o societate anonimă europeană, o societate cooperativă europeană și un grup european de interes economic; întrucât aceste forme juridice de societăți nu sunt, totuși, adecvate pentru a permite start-upurilor și întreprinderilor în fază de extindere să funcționeze mai eficient pe piața internă;

G. întrucât facilitarea accesului la capital și la talente printr-un cadru juridic simplificat și uniform va crește capacitatea IMM-urilor, a start-upurilor și a întreprinderilor în faza de extindere de a concura la nivel mondial, de a atrage investiții și de a contribui la crearea de locuri de muncă și la coeziunea socială în cadrul Uniunii;

H. întrucât este necesar să se garanteze claritate și securitate juridică pentru investitorii europeni și străini, permițându-le să facă investiții

transfrontaliere prin utilizarea de norme armonizate;

I. întrucât IMM-urile, start-upurile și întreprinderile în fază de extindere au nevoie de un acces sporit la diferite forme de capital, la mobilitate transfrontalieră, la scalabilitate, la lucrători cu înaltă calificare, la rezultate științifice și de cercetare, inclusiv la date, la achiziții publice, la protecție împotriva achizițiilor făcute cu scopul de a elimina concurența (*killer acquisitions*) și la strategii de investiții pe termen lung pentru a prospera în cadrul pieței interne;

J. întrucât IMM-urile, start-upurile și întreprinderile în fază de extindere, dintre care multe sunt întreprinderi sociale și societăți înființate de antreprenori tineri sau debutanți, joacă un rol esențial în stimularea inovării, crearea coeziunii sociale și contribuția la creșterea economică durabilă, dar se confruntă adesea cu provocări mai mari în ceea ce privește accesul la finanțare, rețele și sprijin specializat; întrucât cooperarea cu universitățile, institutele de cercetare și centrele de transfer tehnologic poate accelera procesul de la laborator până la piață, poate facilita accesul la expertiză și infrastructură și poate stimula comercializarea rezultatelor cercetării;

K. întrucât multe start-upuri și întreprinderi în fază de extindere din Uniune dezvoltă în prezent tehnologii revoluționare; întrucât astfel de start-upuri și întreprinderi în fază de extindere sunt adesea achiziționate de întreprinderi străine înainte de a ajunge la maturitate; întrucât astfel de achiziții se situează adesea sub pragurile de control al concentrărilor economice stabilite la nivelul Uniunii;

L. întrucât IMM-urile care au un rol central în competitivitatea Uniunii, în special întreprinderile familiale, se confruntă cu dificultăți legate de succesiune; întrucât modelele de participare financiară a angajaților pot stimula perspectivele economice pentru IMM-uri, start-upuri și întreprinderi în fază de extindere, pot încuraja talentele și pot aborda decalajul în materie de succesiune în cazul în care succesiunea familială nu este viabilă și, prin urmare, pot sprijini stabilitatea și creșterea pe termen lung;

M. întrucât este esențial să se îmbunătățească securitatea juridică și previzibilitatea pentru societățile care își desfășoară activitatea în statele membre pentru a consolida poziția Uniunii ca nucleu al antreprenoriatului, al inovării și al dezvoltării sustenabile a întreprinderilor;

Principii generale

1. salută angajamentul Comisiei de a prezenta o propunere legislativă privind un al 28-lea regim juridic pentru societăți;

2. subliniază că cel de al 28-lea regim trebuie să fie ambițios ca substanță și formă; subliniază că normele privind cel de al 28-lea

regim trebuie să fie aceleași în întreaga Uniune și că statelor membre nu ar trebui să li se permită să mențină sau să introducă în legislația lor națională dispoziții diferite de cele prevăzute în actul legislativ privind cel de al 28-lea regim; consideră că cel mai potrivit mod de a introduce cel de al 28-lea regim este prin utilizarea unui regulament; recunoaște că o directivă de armonizare maximă ar putea servi aceluiași obiectiv; se opune utilizării articolului 352 alineatul (1) din Tratatul privind funcționarea Uniunii Europene (TFUE) ca temei juridic, deoarece necesită unanimitate în Consiliu, ceea ce ar putea întârzia în mod semnificativ adoptarea actului legislativ privind cel de al 28-lea regim și ar putea pune în pericol ambiția și coerența formei de societate adoptate în cadrul celui de al 28-lea regim; insistă asupra utilizării unui temei juridic care să permită adoptarea actului legislativ privind cel de al 28-lea regim în cadrul Consiliului cu majoritate calificată; consideră, prin urmare, că cel de al 28-lea regim ar trebui să constea într-un pachet de propuneri legislative separate; recunoaște că articolul 50 și articolul 114 alineatul (1) din TFUE reprezintă temeiul juridic adecvat pentru chestiunile legate de dreptul societăților; consideră că o directivă privind cel de al 28-lea regim trebuie să fie o directivă de armonizare maximă pentru a atinge obiectivele respectivului regim;

3. critică utilizarea cooperării consolidate, astfel cum este prevăzută la articolul 20 din TUE și la articolul 329 din TFUE, în scopul instituirii celui de al 28-lea regim; subliniază că o astfel de abordare riscă să fragmenteze piața internă, fiind contrară procesului de integrare al Uniunii;

4. constată că măsurile de armonizare în dreptul societăților, adoptate în temeiul articolului 50 și al articolului 114 alineatul (1) din TFUE, necesită transpunerea în dreptul intern al statelor membre; consideră că, în acest caz, este necesară o directivă de armonizare maximă care să conțină un set clar definit de aspecte de bază, fără a aduce atingere dreptului muncii și dreptului social, pentru a se asigura că există norme uniforme în toate statele membre, fără a crea bariere administrative sau financiare suplimentare pentru societăți;

5. consideră că nevoia de uniformitate, eficiență, coerență și securitate juridică, solicitată de operatorii economici, cum ar fi IMM-urile, start-upurile și întreprinderile în fază de extindere inovatoare la nivel mondial, precum și de investitorii din sector, face necesară adoptarea unei directive de armonizare maximă;

6. invită Comisia să evalueze beneficiile unui cadru coerent, inclusiv în ceea ce privește aspectele fiscale, cu valoare adăugată pentru start-upuri și întreprinderile în fază de extindere, ca parte a pachetului de măsuri din cadrul celui de al 28-lea regim, pentru a atrage investiții internaționale și a sprijini inovarea și creșterea economică în Uniune; subliniază că Comisia ar trebui să faciliteze coordonarea și să

încurajeze cele mai bune practici pentru a reduce barierele care împiedică operațiunile, investițiile și atragerea talentelor transfrontaliere;

7. consideră că cel de al 28-lea regim reprezintă un pas strategic către aprofundarea în continuare a pieței interne, contribuind astfel la promovarea integrării europene și a competitivității;

8. reiterează că societățile care optează în mod voluntar pentru cel de al 28-lea regim ar trebui să fie obligate să respecte normele acestuia;

9. subliniază că alegerea unei societăți de a participa la cel de al 28-lea regim trebuie să fie recunoscută automat în ordinile juridice naționale ale tuturor celor 27 de state membre;

10. este conștient de riscul ca un al 28-lea regim să permită eludarea protecțiilor obligatorii prevăzute de dreptul intern de care beneficiază lucrătorii, reprezentanții lor și sindicatele, precum și alte părți vulnerabile; subliniază că cel de al 28-lea regim nu trebuie să devină în niciun caz un mijloc de a submina, reduce, slăbi sau eluda nivelurile de protecție existente la nivel național sau la nivelul Uniunii; insistă să fie stabilite garanții eficiente prin norme de drept material care să ofere un nivel ridicat de protecție și prin norme privind conflictul de legi care să asigure aplicarea normelor naționale obligatorii;

11. consideră că instituirea celui de al 28-lea regim este fundamentală pentru inovare, competitivitate și creștere și este de părere că propunerea, împreună cu măsurile de reglementare și executive aferente, ar trebui să fie adoptate și puse în aplicare cât mai curând posibil;

Cadrul juridic al celui de al 28-lea regim

12. este de părere că cel de al 28-lea regim ar trebui să vizeze în principal normele de drept al societăților și că numai societățile cu răspundere limitată care nu sunt cotate la bursă ar trebui să poată participa la acesta; consideră că cel de al 28-lea regim ar trebui să constea într-un set de norme care trebuie să fie încorporate în formele juridice de societăți naționale existente sau nou create;

13. propune ca forma juridică de societate care face obiectul celui de al 28-lea regim să fie denumită „Societas Europaea Unificata” (S.EU – Societate europeană unificată), ceea ce implică adăugarea abrevierii „S.EU” la abrevierile existente ale formelor juridice de societăți naționale;

14. subliniază că cel de al 28-lea regim nu aduce atingere dispozițiilor de drept al Uniunii și de drept intern în domeniul dreptului muncii și al dreptului social, inclusiv normelor privind participarea lucrătorilor, astfel cum este definită la articolul 2 litera (k) din Directiva 2001/86/CE, și normelor privind contractele colective de muncă

aplicabile la locul de muncă; insistă că S.EU-urile trebuie să facă obiectul acelorași norme naționale și ale Uniunii privind insolvența și nu trebuie să se abată de la nicio normă care acordă lucrătorilor protecție preferențială în cadrul procedurilor de insolvență;

15. subliniază necesitatea unui proces simplu și digital de constituire și înregistrare a societăților; solicită reducerea complexității procedurale și digitalizarea procedurii de înregistrare pentru constituirea unei S.EU în termen de 48 de ore, asigurând totodată securitatea juridică; solicită obligativitatea integrării de instrumente digitale pentru a transmite documentele societății și pentru a publica informații online pe parcursul întregului ciclu de viață al S.EU, precum și punerea în aplicare integrală a principiului înregistrării „o singură dată” pentru înregistrarea și administrarea unei S.EU; solicită să se ofere posibilitatea de a recurge la proceduri digitale, cum ar fi videoconferințe pentru adunările generale și reuniunile consiliilor de administrație;

16. subliniază că constituirea S.EU ar trebui să fie pe deplin integrată în inițiativa de dezvoltare a unui portofel european pentru societăți, care ar putea, de asemenea, să raționalizeze și să simplifice identificarea și autentificarea digitală, precum și gestionarea documentelor esențiale ale societăților, asigurând astfel interacțiuni digitale fără probleme pentru S.EU în toate statele membre și facilitând operațiunile transfrontaliere; solicită, în plus, punerea în aplicare și evaluarea integrală a dreptului existent al Uniunii privind utilizarea instrumentelor digitale în dreptul societăților, în special Directivele (UE) 2017/1132 și 2009/102/CE, precum și continuarea procesului de digitalizare și automatizare a rapoartelor către autorități, care ar trebui să fie o prioritate esențială în activitatea de simplificare a reglementărilor în Uniune;

17. solicită crearea sau integrarea în structurile existente a unui portal digital uniform la nivelul Uniunii care să servească drept punct de acces direct pentru S.EU-uri, completând și extinzând actualul sistem de interconectare a registrelor comerțului (BRIS) prin furnizarea unei interfețe armonizate cu acces unic pentru utilizare transfrontalieră, fără a crea un nou registru separat sau paralel; subliniază că portalul digital nu ar trebui să înlocuiască normele naționale existente privind constituirea societăților, ci mai degrabă să servească drept portal comun în care să fie agregate toate informațiile necesare investitorilor; insistă că portalul digital trebuie să fie ușor accesibil, permițând accesul neîntrerupt la registrele naționale ale comerțului, și ar trebui să se bazeze pe portalul e-justiție existent sau, după caz, să îl restructureze; solicită ca portalul digital să servească drept platformă care facilitează procese digitale sigure, capabile să stocheze documente și certificări naționale, care ar putea fi recunoscute ulterior în toate statele membre pentru a permite portabilitatea certificărilor, conform principiului înregistrării „o singură dată”; subliniază că portalul digital ar trebui să permită utilizarea de acreditări verificabile, semnarea electronică a

documentelor, vânzarea și alocarea de acțiuni, elaborarea și adoptarea de decizii ale consiliilor de administrație și furnizarea de servicii de facturare electronică; subliniază că portalul digital trebuie să fie multilingv și să sprijine operabilitatea transfrontalieră; subliniază că astfel de instrumente digitale vor spori securitatea juridică, vor reduce sarcinile administrative și vor promova funcționarea fără sincope a societăților în cadrul pieței interne;

18. solicită dezvoltarea și adaptarea în continuare a unui identificator unic al societăților din Uniune pentru a simplifica înregistrarea, a spori transparența și încrederea, a facilita verificarea identității societăților și a combate frauda, spălarea banilor și evaziunea fiscală; subliniază că acest lucru ar permite societăților să păstreze în siguranță și să pună la dispoziție acreditări verificabile pentru autoritățile din întreaga Uniune; încurajează Comisia să depună eforturi pentru a asigura interoperabilitatea cu inițiativele globale pentru identificatoarele societăților;

19. consideră că posibilitatea de înregistrare ca S.EU ar trebui să țină seama de diversitatea modelelor de afaceri și nu ar trebui să fie limitată la o nouă categorie de „întreprinderi inovatoare” sau la alți factori restrictivi; avertizează că crearea unei astfel de noi categorii ar adăuga o birocratizare inutilă; precizează că numai persoanele fizice sau juridice care au reședința sau sunt stabilite în Uniune ar trebui să aibă posibilitatea de a înființa o S.EU;

20. consideră că o S.EU ar trebui să servească drept formă de societate pentru entități unice și pentru gestionarea uniformă a grupului și este de părere că o S.EU ar trebui să poată funcționa fie ca societate-mamă, fie ca filială a unei societăți-mamă de tip S.EU;

21. subliniază că sediul social al unei societăți trebuie să fie situat în unul dintre cele 27 de state membre pentru ca aceasta să fie eligibilă pentru înregistrare ca S.EU; subliniază că sediul și sediul social pot fi situate în state membre diferite;

Garanții, inclusiv strategii pe termen lung și forme opționale

22. solicită includerea în propunerea legislativă privind cel de al 28-lea regim a unor forme opționale de proprietate fiduciară (*steward ownership*), blocări de active și diferite categorii de acțiuni, în special acțiuni de fidelitate și acțiuni cu dublă clasă, inclusiv acțiuni cu drept de veto; subliniază că întreprinderile europene inovatoare, în special IMM-urile, start-upurile și întreprinderile în fază de extindere, au nevoie de căi alternative de acces la capital; subliniază necesitatea unor modele alternative de finanțare în primele etape ale ciclului de viață al unei S.EU; consideră că antreprenorii ar putea dori să se protejeze de achizițiile prin care se urmărește eliminarea concurenței (*killer acquisitions*) pentru a preveni relocarea inovării, adesea sprijinită de fonduri publice europene de cercetare, în afara Uniunii; consideră că Regulamentul privind concentrările economice

este insuficient pentru a face față acestei probleme;

23. subliniază necesitatea de a nu submina standardele existente la nivelul Uniunii sau la nivel național, promovând astfel securitatea juridică și protejând interesele publice, cum ar fi prevenirea spălării banilor, respectarea regimurilor de sancțiuni ale Uniunii și protecția lucrătorilor, a reprezentanților acestora și a sindicatelor, precum și a altor părți vulnerabile în ordinile juridice naționale ale statelor membre; reiterează faptul că orice S.EU trebuie să respecte cerințele stabilite de dispozițiile de drept al Uniunii și de drept intern în domeniul dreptului muncii;

24. consideră că este necesar să se includă garanții pentru participarea lucrătorilor, a reprezentanților acestora sau a ambilor la activitățile unei societăți; înțelege noțiunea de „participare” astfel cum este definită la articolul 2 litera (k) din Directiva 2001/86/CE; reiterează faptul că o S.EU ar trebui să fie tratată de către statul său membru de origine în același mod ca societățile naționale comparabile și de către orice stat membru gazdă în același mod ca societățile comparabile de drept străin din Uniune, asigurându-se, în același timp, că este împiedicată efectiv utilizarea în mod artificial a S.EU în vederea eludării nivelurilor actuale de protecție a participării lucrătorilor prevăzute în dreptul statelor membre; subliniază că o S.EU ar trebui să se supună normelor în vigoare privind participarea lucrătorilor, dacă este cazul, în statul membru de angajare; subliniază că, în consecință, o S.EU trebuie să introducă, în conformitate cu dreptul intern aplicabil la locul de muncă, drepturi de reprezentare a angajaților la nivelul consiliului de administrație odată ce numărul de angajați ai S.EU depășește un anumit prag, astfel cum se prevede în dreptul intern aplicabil la locul de muncă pentru declanșarea drepturilor de reprezentare a angajaților la nivelul consiliului de administrație în statul membru respectiv; consideră că procedura de negociere, astfel cum este prevăzută la articolele 3-7 din Directiva 2001/86/CE, este o opțiune de rezervă, cu condiția ca drepturile de participare ale angajaților care au fost deja stabilite să nu fie eludate;

25. subliniază că al 28-lea regim nu ar trebui să conducă la constituirea de S.EU gata construite sau la o creștere a numărului de societăți de tip „cutie poștală”, deoarece astfel de practici subminează integritatea în materie de reglementare, denaturează concurența loială și erodează activitatea economică reală din Uniune; subliniază că cel de al 28-lea regim nu ar trebui să aducă atingere drepturilor sindicatelor și ale organizațiilor patronale de a negocia acorduri colective;

26. consideră că o societate cu privire la care s-a stabilit în mod oficial că a încălcat normele obligatorii privind frauda, evaziunea fiscală sau în materie de securitate socială sau participarea angajaților nu ar trebui să aibă posibilitatea de a opta pentru cel de al 28-lea regim;

Atragerea și sprijinirea talentelor

27. subliniază faptul că cadrul S.EU ar trebui să faciliteze parteneriatele cu universitățile, institutele de cercetare și centrele de transfer tehnologic pentru a accelera procesul de la laborator la piață, pentru a oferi acces la infrastructura și expertiza din domeniul cercetării și pentru a sprijini comercializarea rezultatelor cercetării, consolidând astfel ecosistemele bazate pe inovare;

28. scoate în evidență faptul că cadrul S.EU ar trebui să faciliteze libera circulație în cadrul Uniunii, fără a fi nevoie de intermediari în procesele administrative, respectând în același timp normele Uniunii și normele naționale aplicabile privind dreptul muncii și dreptul social.

29. subliniază că atragerea talentelor de vârf este esențială pentru creștere și inovare în Uniune și că IMM-urile, start-upurile și întreprinderile în fază de extindere se confruntă adesea cu dificultăți în a oferi stimulentele financiare competitive adecvate pe piața unică, cum ar fi capitalul propriu sau participarea la profit, pentru a atrage și a păstra profesioniști calificați; subliniază că creșterea productivității, inovarea și incluziunea socială trebuie să meargă mână în mână; consideră că ar trebui să se aibă în vedere armonizarea normelor privind participarea financiară a angajaților, în special prin crearea unor planuri de participare a angajaților la capital și a unor opțiuni pe acțiuni ale salariaților;

30. subliniază că normele armonizate pentru participarea financiară a angajaților se numără printre principalele cerințe ale antreprenorilor care se confruntă cu dificultăți în a oferi beneficii egale angajaților lor pe piața internă; subliniază că normele armonizate nu ar trebui să aducă atingere politicii fiscale, ci, mai degrabă, ar trebui să permită angajaților să aibă opțiuni pe acțiuni progresive; consideră că existența unor astfel de norme armonizate ar permite angajaților să dobândească o participație în cadrul societății și să beneficieze în mod direct de succesul societății angajatoare, promovând, pe termen lung, loialitatea, inovarea și o distribuție mai echitabilă a creșterii; subliniază că este important ca Comisia să stabilească orientări privind evaluarea capitalurilor proprii și perioadele pentru satisfacerea condițiilor de intrare în drepturi; constată, în acest context, că aspectele legate de impozitare, care fac participarea financiară a angajaților atractivă din punct de vedere fiscal, sunt totodată sensibile și esențiale pentru a atrage talente de vârf și, prin urmare, invită Comisia să abordeze astfel de aspecte ca parte a pachetului de măsuri în cadrul celui de al 28-lea regim pentru a asigura coerența juridică și aplicabilitatea transfrontalieră;

31. insistă asupra faptului că normele armonizate pentru sistemele de participare financiară a angajaților ar trebui să fie concepute astfel încât să contribuie la un mediu de lucru mai favorabil și nu ar trebui să aibă caracter discriminatoriu; subliniază că astfel de sisteme nu ar

trebui să înlocuiască sau să diminueze remunerația și că pragul stabilit pentru accesul angajaților la acestea trebuie să fie scăzut;

Accesul la capital

32. subliniază că propunerea legislativă privind cel de al 28-lea regim de instituire a S.EU ar trebui, în general, să ofere claritate investitorilor europeni și străini și să le permită să facă investiții transfrontaliere utilizând norme armonizate;

33. solicită elaborarea unor modele de documente multilingve standardizate care să fie utilizate de S.EU-urile din întreaga Uniune pentru acordurile dintre asociați și actele constitutive ale societăților și solicită ca utilizarea și respectarea respectivelor modele de documente și a altor modele fundamentale și operaționale adaptate în mod specific pentru S.EU-uri să fie monitorizate de portalul digital menționat la punctul 17, pentru a asigura claritatea juridică, ușurința utilizării transfrontaliere și familiarizarea investitorilor cu acestea; recomandă ca respectivele modele de documente să servească drept modele implicite opționale în cadrul procesului de înregistrare a S.EU; recomandă să existe posibilitatea să se poată devia de la modelele de documente, pentru a ține seama de cerințe comerciale specifice;

34. consideră că propunerea legislativă privind cel de al 28-lea regim ar trebui să conțină norme armonizate privind instrumentele de datorie asimilate capitalului propriu și reguli privind insolvența legate de aceste instrumente, care să permită investitorilor să investească într-o societate fără a dobândi drepturi de control asupra acesteia;

35. reiterează faptul că accesul la finanțare nu ar trebui să se limiteze la capitalul de risc, ci ar trebui să acopere și alte tipuri de investiții, inclusiv investițiile de capital și cu impact social, sistemele de pensii și fondurile publice de investiții, pentru a asigura accesul necesar la capital;

36. consideră că ar trebui să fie adoptate dispoziții pentru a facilita cooperarea IMM-urilor, start-upurilor și întreprinderilor în fază de extindere cu instituțiile de cercetare pentru a sprijini spin-off-urile și transferul de cunoștințe; subliniază, în acest scop, că constituirea unei S.EU ar trebui să fie pe deplin integrată cu inițiativele Uniunii de a facilita accesul îmbunătățit la date în contextul cercetării;

Soluționarea litigiilor

37. consideră că ar trebui să fie instituit un mecanism alternativ de soluționare a litigiilor legate de S.EU, pentru a asigura soluționarea rapidă și specializată a acestora; consideră, de asemenea, că statele membre ar trebui să aibă în vedere introducerea unor complete specializate în cadrul instanțelor naționale, dedicate litigiilor dintre societăți legate de S.EU, și că astfel de complete ar trebui să poată desfășura procedura de soluționare a litigiilor în limba engleză;

Analiza impactului, examinare și evaluare

38. îndeamnă Comisia să efectueze și să publice o analiză cuprinzătoare și transparentă a impactului oricărei noi propuneri legislative legate de cel de al 28-lea regim, concentrându-se asupra impactului măsurilor de armonizare pentru societăți și asupra consecințelor sociale, fiscale și juridice, precum și asupra riscului de slăbire a standardelor naționale de protecție;

39. invită Comisia să asigure o revizuire cuprinzătoare și, dacă este necesar, o revizuire la intervale regulate a celui de al 28-lea regim, inclusiv o evaluare a ratelor de adoptare în rândul întreprinderilor, în special al IMM-urilor, al start-up-urilor și al întreprinderilor în fază de extindere, a alinierii sale la evoluția nevoilor întreprinderilor și ale societății, a adecvării sale generale la scop și a efectului său asupra competitivității Uniunii; invită Comisia să evalueze și să raporteze Parlamentului European, Consiliului și Comitetului Economic și Social European cu privire la efectul potențial al noului act legislativ asupra dezvoltării și creșterii economice a IMM-urilor; consideră că revizuirea ar trebui să aibă loc la fiecare 4 ani pentru a asigura adaptabilitatea la noile provocări;

Dispoziții finale

40. solicită Comisiei ca, până în primul trimestru al anului 2026, în temeiul articolelor 50 și 114 din TFUE, să prezinte o propunere de directivă în conformitate cu recomandările din anexă;

41. consideră că implicațiile financiare ale propunerilor solicitate ar trebui să fie acoperite prin alocări bugetare solide;

42. îi încredințează Președintei sarcina de a transmite Consiliului și Comisiei prezenta rezoluție, precum și recomandările care o însoțesc.

ANEXĂ LA REZOLUȚIE:
RECOMANDĂRI PRIVIND CONȚINUTUL PROPUNERII SOLICITATE

1. Principiile generale și temeiul juridic

Parlamentul propune ca forma juridică de societate care face obiectul celui de al 28-lea regim să fie denumită „Societas Europaea Unificata” (S.EU – Societate europeană unificată). Normele privind S.EU trebuie să fie aceleași în toate statele membre și, pentru a depăși fragmentarea pieței interne, statele membre nu pot menține sau introduce în dreptul lor intern dispoziții diferite de normele respective. Pentru a asigura un cadru de reglementare robust, ambițios și cuprinzător, Parlamentul insistă asupra adoptării S.EU cu un temei juridic care să prevadă procedura legislativă ordinară cu votul cu majoritate calificată în Consiliu. Prin urmare, Parlamentul se opune utilizării articolului 352 alineatul (1) din TFUE ca temei juridic. Parlamentul critică utilizarea cooperării consolidate, întrucât ar însemna că al 28-lea regim ar fi aplicabil numai într-un subgrup de state membre, ceea ce, în loc să elimine fragmentarea pieței interne, ar accentua-o și mai mult și ar submina atractivitatea S.EU-urilor, care, în acest caz, nu ar fi recunoscute în întreaga Uniune. Cel de al 28-lea regim de înființare a S.EU ar putea fi adoptat prin intermediul mai multor acte legislative, mai degrabă decât printr-un singur instrument legislativ cuprinzător. În acest caz, fiecare propunere legislativă separată ar trebui să ofere aceleași garanții în ceea ce privește protecția intereselor publice, cum ar fi dreptul muncii și drepturile lucrătorilor și ale sindicatelor. Elementele regimului asociate dreptului societăților vor trebui să fie adoptate în temeiul articolului 50 și al articolului 114 alineatul (1) din TFUE, fiind singurele temeiuri juridice disponibile pentru actele legislative din domeniul dreptului societăților care prevăd procedura legislativă ordinară cu votul cu majoritate calificată în Consiliu. Cu toate acestea, articolul 50 din TFUE nu permite decât adoptarea de directive. În aceste condiții, o S.EU nu ar fi o formă juridică de societate autonomă, ci o formă juridică națională în toate statele membre, care trebuie să constea într-un set de elemente esențiale care sunt armonizate de dreptul Uniunii, pentru a evita suprareglementarea și S.EU-uri naționale divergente, ceea ce ar contraveni obiectivului celui de al 28-lea regim. Abrevierea S.EU ar trebui adăugată la abrevierile naționale existente ale formelor juridice de societăți.

S.EU ar trebui să se bazeze pe formele juridice de societăți înființate în temeiul dreptului național. Statele membre ar trebui să aibă libertatea de a alege dacă permit transformarea formelor juridice naționale existente într-o S.EU sau dacă optează pentru crearea unei noi forme juridice de societate la nivel național. Fondatorii sau proprietarii unei forme juridice de societate care există la nivel național ar trebui să aibă posibilitatea de a participa în mod voluntar la noul regim, ceea ce ar permite utilizarea

denumirii de societate „S.EU”.

O S.EU ar trebui să fie recunoscută automat în ordinile juridice naționale ale tuturor statelor membre ca societate cu răspundere limitată.

Legea aplicabilă constituirii unei S.EU ar trebui să fie legea statului membru în care este înregistrată societatea în cauză. Prin derogare de la acest principiu și în scopul protejării unor interese publice prestabilite, ar trebui să fie posibilă stabilirea legii aplicabile pe baza unui element de legătură prioritar, și nu în funcție de locul de înregistrare.

Pentru a asigura securitatea juridică în ceea ce privește elementele constitutive ale S.EU, directiva adoptată în temeiul articolului 50 și al articolului 114 alineatul (1) din TFUE trebuie să fie o directivă de armonizare maximă.

Parlamentul este conștient de riscul ca o S.EU recunoscută automat să conducă la eludarea normelor interne obligatorii care protejează lucrătorii, reprezentanții lor și sindicatele, precum și alte părți vulnerabile și interese publice. Prin urmare, normele aplicabile formei juridice de societate S.EU nu ar trebui să aducă atingere dreptului Uniunii și dreptului național în domeniul dreptului individual și colectiv al muncii, inclusiv normelor privind participarea angajaților la luarea deciziilor în cadrul societății, și ar trebui să conțină garanții care să prevină în mod eficace utilizarea abuzivă a S.EU.

2. Domeniul de aplicare

Statele membre ar trebui să prevadă în ordinile lor juridice naționale un set de norme care, atunci când sunt respectate, să permită unei forme juridice naționale de societate să includă abrevierea „S.EU” în denumirea sa. Pentru a fi eligibilă să se înregistreze ca S.EU, o societate care are o formă juridică națională ar trebui să respecte următoarele condiții:

– trebuie să fie o entitate juridică cu capacitate juridică recunoscută automat în toate statele membre la data înregistrării sale;

– trebuie să fie o societate cu răspundere limitată în care răspunderea proprietarilor pentru datoriile societății este limitată la valoarea contribuțiilor lor;

– trebuie să nu fie o societate cotată la bursă;

– trebuie să fi fost înființată de una sau mai multe persoane fizice sau juridice care își au reședința sau sunt stabilite într-un stat membru;

– trebuie să poată funcționa ca societate unică autonomă sau ca filială a unei societăți-mamă de tip S.EU;

– sediul său social înregistrat trebuie să fie situat în unul dintre statele membre;

– trebuie să aibă dreptul de a-și transfera sediul social în alt stat membru fără a fi necesară dizolvarea sau reînființarea, în conformitate cu proceduri armonizate care să asigure continuitatea personalității juridice;

Pentru a înființa o societate eligibilă să se înregistreze ca S.EU, cerința de capital minim subscris și vărsat imediat trebuie, în scopul înregistrării societății respective, să fie stabilită la 1 EUR, indiferent de capitalul minim impus de alte dispoziții ale dreptului intern în cauză.

Pentru a asigura protecția creditorilor, Comisia ar trebui să prezinte un cadru juridic cuprinzător care să includă mecanisme alternative, cum ar fi testele privind solvabilitatea. Astfel de mecanisme alternative ar trebui să fie proporționale și transparente, cu criterii clare de evaluare a solidității financiare a societăților și de atenuare a riscurilor pentru creditori.

Din motive de simplificare, posibilitatea de a se înregistra ca S.EU nu ar trebui să fie limitată la o nouă categorie de „întreprinderi inovatoare” sau la alți factori restrictivi, deoarece aceasta ar crea birocrație suplimentară și o povară administrativă inutilă.

Dacă o S.EU intenționează să se listeze la bursă, aceasta ar trebui să fie obligată să se transforme într-o societate pe acțiuni, în conformitate cu dreptul Uniunii sau cu dreptul intern, potrivit normelor de transformare aplicabile la nivel național și european.

3. Crearea formei juridice de societate

Constituirea și înregistrarea unei S.EU ar trebui să fie complet digitalizate și să respecte principiul înregistrării „o singură dată”, conform căruia societățile care depun un document într-un stat membru nu ar trebui să fie obligate să-l prezinte din nou într-un alt stat membru. Înființarea unei S.EU trebuie să fie finalizată în termen de 48 de ore.

La data înființării, o S.EU ar trebui să primească o identitate digitală unificată și un identificator al companiei pentru a simplifica înregistrarea, a spori transparența și încrederea, a facilita verificarea identității societății și a combate frauda, spălarea banilor și evaziunea fiscală.

Pentru a facilita atingerea acestor obiective, Comisia ar trebui să creeze sau să integreze în structurile existente un portal digital unic care să fie utilizat ca punct de acces direct la nivelul Uniunii al societăților de tip S.EU. Acest portal ar trebui să completeze și să extindă sistemul existent de interconectare a registrelor comerțului (BRIS) prin furnizarea unei interfețe armonizate, cu acces unic, pentru utilizarea transfrontalieră, fără a crea un nou registru separat sau paralel. Portalul digital nu ar

trebui să înlocuiască normele naționale existente privind constituirea societăților, ci mai degrabă să servească drept portal comun în care toate informațiile relevante necesare investitorilor să fie agregate. Prin urmare, statele membre ar trebui să transmită în mod automat documentele către portal, asigurând recunoașterea și accesul fără sincope al părților interesate. Platforma ar trebui, de asemenea, să furnizeze informații cu privire la procedurile și resursele naționale și să ofere acces la documentele model ale investitorilor pentru S.EU-uri, să permită verificarea acreditărilor, semnătura electronică a documentelor, vânzarea și alocarea acțiunilor, crearea și adoptarea de rezoluții ale consiliilor de administrație și furnizarea de servicii de facturare electronică. Atunci când folosește acest punct de acces pentru a înregistra o S.EU, o companie trebuie să aleagă un stat membru ca loc de înregistrare, stabilind astfel legea națională aplicabilă constituirii.

Portalul digital la nivelul Uniunii pentru societăți ar trebui să permită înregistrarea ca S.EU și căutarea unei societăți înregistrate ca S.EU. Înregistrarea, completarea și actualizarea datelor ar trebui să se efectueze prin intermediul portalului digital o singură dată și ar trebui să fie accesibile în toate statele membre pe baza unei interfețe multilingve și a unor standarde de identificare armonizate în conformitate cu Regulamentul (UE) nr. 910/2014. Portalul digital ar putea utiliza o rețea de registre distribuite (DLT) autorizată care înregistrează principalele evenimente legate de societate, cum ar fi înregistrările sau transferurile de acțiuni, cu marcaje temporale imuabile.

Ar trebuie să fie posibil ca orice contribuții în numerar pentru înființarea societății să fie făcute către o agenție fiduciară publică pentru perioada care precedă finalizarea deschiderii unui cont bancar. După deschiderea contului bancar, agenția fiduciară ar trebui să transfere contribuțiile în numerar în respectivul cont bancar.

4. Mecanisme de siguranță

Normele privind S.EU-urile nu ar trebui să aducă atingere dreptului Uniunii și dreptului intern al muncii, inclusiv normelor privind participarea angajaților, a reprezentanților angajaților sau a ambilor, la activitățile unei societăți, astfel cum este definită la articolul 2 litera (k) din Directiva 2001/86/CE. În principiu, S.EU ar trebui să fie tratată de statul său membru de origine în același mod ca și forma națională de societate cu răspundere limitată pe care este construită și de orice stat membru gazdă în același mod ca și societățile comparabile de drept străin din Uniune, asigurându-se, în același timp, că utilizarea artificială a S.EU în vederea eludării nivelurilor actuale de protecție a participării angajaților prevăzute în legislația statelor membre este împiedicată în mod efectiv.

Legea aplicabilă contractelor individuale de muncă continuă să fie

stabilită exclusiv în temeiul articolului 8 din Regulamentul (CE) nr. 593/2008, iar competența în ceea ce privește contractele individuale de muncă continuă să fie stabilită în temeiul capitolului II secțiunea 5 din Regulamentul (UE) nr. 1215/2012, inclusiv al jurisprudenței relevante a Curții de Justiție a Uniunii Europene. Prin urmare, alegerea părților nu poate priva lucrătorii de protecția care le este acordată prin dispoziții imperative de la care nu se poate deroga prin acord.

În ceea ce privește participarea angajaților, S.EU trebuie să se supună normelor în vigoare privind participarea angajaților, dacă este cazul, în statul membru în care se află sediul social. Cu toate acestea, în cazul în care o S.EU desfășoară o activitate economică care implică angajarea de personal într-un alt stat membru fără a înființa o sucursală, agenție sau filială, S.EU trebuie să se supună normelor în vigoare privind participarea angajaților, dacă acestea există, în statul membru în care se află locul de angajare, cu excepția cazului în care ordinea juridică a sediului social al S.EU prevede cel puțin același nivel de drepturi de reprezentare a angajaților la nivelul consiliului de administrație ca cel impus de legislația locului de angajare. Dacă este necesar, S.EU ar trebui să își adapteze statutul în consecință.

În cazul în care legea aplicabilă nu poate fi stabilită în conformitate cu principiile prevăzute la alineatul anterior, ca opțiune de rezervă, trebuie să fie inițiată o procedură de negociere echivalentă cu cea prevăzută la articolele 3-7 din Directiva 2001/86/CE de îndată ce numărul de angajați atinge, în cel puțin un stat membru, orice prag care declanșează drepturi de reprezentare a angajaților la nivelul consiliului de administrație în statul membru respectiv, cu condiția ca o S.EU să nu fi introdus deja participarea angajaților, sau cu condiția ca atingerea pragului să implice modificări ale participării existente a angajaților.

În cazul în care o societate națională existentă se transformă în S.EU, articolele 86l, 133 și 160l din Directiva (UE) 2017/1132 trebuie să se aplice mutatis mutandis, cu condiția ca drepturile de participare ale angajaților deja existente să nu fie eludate.

5. Încurajarea strategiilor pe termen lung și formele opționale

Pentru a stimula întreprinderile europene inovatoare, a atrage investiții și a crea căi alternative pentru accesul la capital și modelele de finanțare și pentru a preveni relocarea inovării, a cărei creare este adesea sprijinită de fonduri publice europene pentru cercetare, în afara Uniunii, statele membre ar trebui să introducă norme care să permită societăților să opteze în mod voluntar și irevocabil pentru scheme suplimentare de protecție juridică. Scopul unor astfel de sisteme suplimentare de protecție juridică ar trebui să fie acela de a ajuta societățile europene care ar putea dori să se protejeze împotriva „achizițiilor prin care se urmărește eliminarea concurenței” și a relocării. Aceste sisteme pot

include:

- separarea drepturilor de vot de drepturile economice prin categorii diferite de acțiuni, în special acțiuni cu dublă clasă, acțiuni cu drept de veto și acțiuni preferențiale;

- calificarea drepturilor de vot ca fiind netransferabile și netransmisibile prin moștenire;

- distribuirea profitului către investitori sau titularii de drepturi economice pe baza unui acord contractual, limitat fie în timp, fie ca valoare, și care poate fi denunțat unilateral de oricare dintre părți în orice moment;

- limitarea transformării transfrontaliere în entități care au optat pentru schema suplimentară de protecție juridică, în special în ceea ce privește mecanismele de blocare a activelor.

Societățile care au optat pentru astfel de scheme suplimentare de protecție juridică ar trebui să poată include mențiunea „deținută în regim fiduciar” (steward-owned) în denumirea lor.

În ceea ce privește transformările, fuziunile și divizările transfrontaliere, Directiva (UE) 2017/1132 ar trebui să fie modificată pentru a permite statelor membre care au ales să introducă propria formă juridică națională de proprietate în regim fiduciar să limiteze transformarea transfrontalieră a unei astfel de forme juridice naționale la formele juridice din alte state membre care prevăd, de asemenea, forme similare de proprietate în regim fiduciar.

6. Atragerea și sprijinirea talentelor

Atragerea de talente calificate și inovatoare este esențială pentru promovarea creșterii economice, stimularea inovării și menținerea competitivității pe o piață mondială care evoluează rapid. Creșterea productivității, inovarea și incluziunea socială trebuie să meargă mână în mână. Cadrul S.EU ar trebui să faciliteze libera circulație în cadrul Uniunii, fără a fi nevoie de intermediari în procesele administrative, respectând în același timp normele Uniunii și normele naționale aplicabile privind dreptul muncii și dreptul social. Forma juridică S.EU ar trebui să prevadă norme armonizate opționale la nivelul Uniunii privind schimele de participare financiară a angajaților, în special cu privire la structurarea planurilor de participare a angajaților la capitalul societății, facilitate prin intermediul unei entități juridice separate și crearea de planuri de opțiuni pe acțiuni pentru angajați. Acest lucru va permite IMM-urilor, start-upurilor și întreprinderilor în fază de extindere nu numai să atragă talente, să stimuleze angajamentul pe termen lung și să faciliteze operațiunile acestora pe diferite piețe naționale având în vedere modul în care sunt concepute cadrele distincte existente, ci și să asigure

participarea deplină și echitabilă a angajaților la valoarea pe care o generează ei înșiși prin munca și capitalul lor intelectual. Normele armonizate privind planurile de participare a angajaților la capitalul societății și planurile de opțiuni pe acțiuni pentru angajați opționale ar trebui să se concentreze pe armonizarea principalelor elemente de drept al societăților, a cadrului și a caracteristicilor structurale ale planurilor de participare financiară a angajaților, fără a afecta normele fiscale. Următoarele principii trebuie să fie luate în considerare atunci când se elaborează norme armonizate în cadrul S.EU:

- ca o condiție prealabilă, sistemele de participare financiară ale angajaților nu ar trebui în niciun caz să înlocuiască sau să diminueze remunerația de bază normală sau orice altă formă de contribuție, cum ar fi contribuțiile la asigurările sociale, ci ar trebui să constituie un beneficiu complementar tuturor drepturilor sociale și contractuale;

- transparența și guvernanța democratică trebuie să fie principii esențiale pe tot parcursul proiectării și punerii în aplicare a unor astfel de sisteme;

- participarea la astfel de sisteme trebuie să fie nediscriminatorie, exclusivă și deschisă tuturor angajaților;

- participarea la astfel de sisteme trebuie să rămână voluntară pentru angajați, iar instituirea unor astfel de sisteme trebuie să rămână opțională pentru S.EU-uri;

- astfel de sisteme trebuie să fie însoțite de mecanisme de protecție a angajaților împotriva riscurilor financiare nerezonabile.

Comisia, în consultare cu partenerii sociali și cu părțile interesate relevante și pe baza celor mai bune practici, ar trebui să elaboreze orientări pentru S.EU-uri pentru a facilita punerea în aplicare, pentru a îmbunătăți sensibilizarea cu privire la participarea financiară a angajaților și pentru a asigura convergența sistemelor de participare financiară a angajaților între statele membre. Orientările ar trebui să includă informații cu privire la riscurile financiare asociate pentru angajați, să specifice opțiunile de preluare de către angajați și guvernanța democratică și să ia în considerare impactul asupra angajaților.

În plus, Comisia ar trebui să abordeze, ca parte a pachetului privind cel de al 28-lea regim, aspecte legate de tratamentul fiscal al participării financiare a angajaților, pentru a asigura coerența juridică și aplicabilitatea transfrontalieră. Până când armonizarea nu este realizată la nivelul Uniunii, statele membre ar trebui să fie puternic încurajate să adopte în mod proactiv măsuri de sprijin pentru participarea financiară a angajaților, aliniate la obiectivele S.EU, pentru a o face atractivă atât pentru angajatori, cât și pentru angajați, promovând mobilitatea transfrontalieră și echitatea.

Pentru a consolida capacitatea de inovare a S.EU și pentru a accelera comercializarea rezultatelor cercetării, propunerea legislativă ar trebui să fie însoțită de măsuri care să promoveze și să faciliteze parteneriatele structurate între S.EU și universități, institute de cercetare și centre de transfer tehnologic. Comisia ar trebui să elaboreze orientări și modele de acorduri de cooperare pentru astfel de parteneriate, asigurându-se că acestea sunt simple, transparente și echitabile pentru toate părțile implicate.

7. Atragerea de capital

Statele membre ar trebui să introducă un instrument de datorie armonizat asimilat capitalului propriu, care să le permită investitorilor să investească în societăți fără a dobândi drepturi de control asupra acestora (cum ar fi drepturile de participare la profit, parteneriatele tacite sau împrumuturile legate de profit). Astfel de instrumente de datorie asimilate capitalului propriu ar trebui:

- să fie create prin încheierea unui acord contractual între societate și investitor pentru un aport de capital; un astfel de acord trebuie să specifice valoarea capitalului principalul investit, să includă o dată de rambursare definită și să prevadă o compensație care poate lua forma unei dobânzi fixe sau variabile sau a unei participări la profit;

- să fie subordonate creanțelor ordinare;

- să fie tratate ca fiind capitaluri proprii sau capital de înlocuire a titlurilor de capital în scopuri de reglementare și contabile.

Pentru a spori securitatea juridică în cele 27 de jurisdicții naționale ale pieței interne și pentru a reduce barierele în ceea ce privește investițiile în S.EU-uri, Comisia ar trebui să faciliteze elaborarea unor modele-standard multilingve de acte constitutive, acorduri între asociați și toate celelalte documente relevante pentru S.EU și să creeze o platformă pe care aceste modele de documente și informații practice să fie puse la dispoziție în toate limbile oficiale ale Uniunii.

Comisia ar trebui să numească un grup de experți însărcinat cu elaborarea unor modele standardizate de acte constitutive de înaltă calitate, care să corespundă cerințelor armonizate pentru S.EU. Acest grup de experți ar trebui să includă, printre alții, fondatori, investitori și sindicate.

Comisia ar trebui să numească un alt grup de experți însărcinat cu elaborarea unor modele de acorduri standardizate, echitabile și de înaltă calitate între asociați. Astfel de modele de acorduri între asociați ar trebui să asigure un echilibru între interesele fondatorilor și ale investitorilor. Grupul de experți respectiv ar trebui să includă, printre alții, reprezentanți ai fondatorilor și investitorilor de capital de risc.

Comisia ar trebui să sprijine și să valorifice inițiativele existente privind cercetarea și informarea cu privire la dreptul comercial european și comparat, cu scopul de a furniza informații comparabile, cu acces liber, privind reglementările în domeniul afacerilor din statele membre, în toate limbile oficiale ale Uniunii.

8. Soluționarea specializată a litigiilor

Pentru a accelera soluționarea litigiilor legate de S.EU, ar trebui să fie instituit un mecanism alternativ de soluționare specializată a litigiilor. Participarea la acest mecanism ar trebui să fie condiționată de consimțământul părților implicate. Litigiile legate de dreptul individual și colectiv al muncii ar trebui să fie excluse din acest mecanism, iar competența în astfel de cazuri ar trebui să fie stabilită în conformitate cu articolele 20-23 din Regulamentul (UE) nr. 1215/2012.

În plus, statele membre ar trebui să ia în considerare introducerea unui complet specializat în cadrul instanțelor lor naționale – fie un complet în cadrul unei instanțe desemnate la nivel național, fie un complet în cadrul unei instanțe specifice din fiecare entitate federală, în funcție de sistemul judiciar național în cauză. Astfel de complete ar trebui să fie dedicate soluționării litigiilor de drept civil între societăți în legătură cu forma juridică S.EU, litigiilor care decurg din sau în legătură cu achiziționarea de S.EU sau de acțiuni în cadrul acestora, precum și litigiilor dintre o S.EU și membrii consiliului său de administrație sau de supraveghere. Statele membre ar trebui să se asigure că procedurile în fața unor astfel de comisii pot fi desfășurate în limba engleză, cu condiția ca părțile implicate să își dea consimțământul.

9. Evaluarea impactului, revizuire și evaluare

Eficacitatea celui de al 28-lea regim în ceea ce privește promovarea inovării, creșterea competitivității, garantarea securității juridice și prevenirea eludării normative a standardelor sociale și de muncă ale Uniunii și naționale ar trebui să fie monitorizată în permanență.

Comisia ar trebui să efectueze și să publice o evaluare cuprinzătoare și transparentă a impactului în același timp cu orice nouă propunere legislativă legată de cel de al 28-lea regim, cu accent pe consecințele sociale, fiscale și juridice, precum și pe riscurile de slăbire a standardelor de protecție naționale și ale Uniunii. Pentru a asigura securitatea juridică și coerența, Comisia ar trebui, de asemenea, să evalueze modelele și bunele practici naționale existente, cum ar fi funcționalitatea registrelor naționale ale societăților, precum și procesele digitale automatizate care facilitează constituirea de societăți, menținând în același timp standarde ridicate de transparență și responsabilitate. Comisia ar trebui să exploreze în mod specific modalități de optimizare a procedurilor pentru a se asigura că întregul proces de înregistrare, inclusiv verificările

suplimentare și verificările de conformitate, poate fi finalizat în termen de 48 de ore, fără a afecta securitatea juridică și în conformitate cu garanțiile procedurale.

Comisia ar trebui să asigure în continuare o revizuire cuprinzătoare și, dacă este necesar, o revizuire a celui de al 28-lea regim la intervale regulate, inclusiv o evaluare a ratelor sale de adoptare în rândul întreprinderilor, în special al IMM-urilor, al întreprinderilor nou-înființate și al întreprinderilor în curs de extindere, alinierea sa la evoluția nevoilor întreprinderilor și ale societății, competitivitatea, protecția socială și ocuparea forței de muncă în Uniune și adecvarea sa generală la scopul urmărit.

Comisia ar trebui să evalueze și să raporteze Parlamentului European, Consiliului și Comitetului Economic și Social European, o dată la 4 ani, cu privire la efectul potențial al actului legislativ asupra dezvoltării și creșterii economice a IMM-urilor, precum și cu privire la respectarea dreptului muncii și a standardelor de protecție a lucrătorilor de la nivelul Uniunii și de la nivel național și la impactul asupra acestora, pentru a asigura adaptabilitatea la noile provocări. Raportul respectiv ar trebui însoțit, după caz, de propuneri legislative de revizuire.